

“మికల్లునాభార్యమీద పడ్డాయంతు...”

తార్కికుడు

నాలుగంటలయింది. కాలవు పైకి తియ్యాలన్నంత చలి ప్రారంభించిందన్నదే.

పూర్ణో కల్లా అది వొక్కటే మేడ. వీధిలో పూడలు తన్ని వున్న మట్టిచెట్టు దాని ప్రాచీనతకి మాకుబరీసాక్షిగావుంది. చాలా కాలం నుంచి సంస్కారం యెరక్కపోవడంచేత అక్కడక్కడ శైధిల్యం పొందుతూ వుందని.

గుమ్మం యెక్కేటప్పటికి కవులపట్టణ కోలాహలం వినపడింది. లోపల అడుగు పెట్టటప్పటికి ముఖపకిచయం వున్న పెద్దకాసా “దొరగారు కాఫీ వుచ్చుకుంటున్నారని చెబుతూ కంబాతీసి చక్కాపోయాడు.

హాలునిండా కుర్చీలున్నాయి కనకమా, నుంచుంటే “కూచో” మని కాని, కూచుంటే “యే”మని కాని అనే వా రెవరూ లేకపోవడంచేతనూ నాకు నేనే సాహసించి వొక కుర్చీలో కూచున్నాను.

పూర్తిగా వొక్క గంట గడిచింది. చచ్చిన పని అయితే—అథనా, దర్శనమేనా అయితే నేను మళ్ళీ రెండు మెళ్లు వెళ్లాలి.

ఇంతలో పెద్ద కాసా మళ్ళీవచ్చి “దొరగారు వస్తున్నారన్నాడు. “నేను చచ్చినట్లు చెప్పేవా?” అంటే “లేదన్నాడు.” ఏమంటే “మీరు చెప్పే మన్నారా?” అన్నాడు.

నెఱం నామీదే పడింది. అయినా నే నాశ్చర్యపడలేదు. ఏమీ కూడా పడలేదు.

దొరగారు కిందికి వచ్చేరు. కూడా అయిదారుగురు మిత్రు లున్నారు. మామూలు మర్యాదలు జరిగేయి. అంతా తలో కుర్చీలోనూ కూచున్నాం.

అదివరకే జరుగుతోంది కాబోలు గోషాని గురించి చర్చ. కింద కూడా మళ్ళీ మొదలయింది.

“మీరు బ్రహ్మసామాజికం. మీ మతమే నేరూ. కనక మీరు మమ్మల్ని విమర్శించడం మంచిది కాదు. శాస్త్రులుగారి వడగం డేనుంటారో?” అన్నారు దొరగారు నన్నో పెద్దనుసికి చూపిస్తూనూ.

“దీనికి మతంలో నమ్మంధం లేదు. స్త్రీలకి వుండే సాధారణాధికారా (హక్కు-) లన్న అన్ని మతాలలోనూ వొక్క విధంగానే వుంటాయి. మతం సంగతి యొత్తుకున్నా మీ మతంలో అయినా అన్ని వర్గాల వారికీ వుండా యీ ఆచారం?” అన్నారు బ్రహ్మసామాజికమిత్రులు.

“మా మహమ్మదీయుల్లో—” అని మొదలుపెట్టి డొక పెద్దనుసి. అంతవరకూ ఆయన మహమ్మదీయు డని నాకు తోచలేదు. యాభులేఖల్లో ఆలక్షణాలు ఏమీలేవు.

“మా మహమ్మదీయుల్లో యిది యెప్పుడూవుంది. మా మతంలో స్త్రీలు తమ శరీరాన్ని తాముకూడా చూసుకోగూడదని నిషేధం వుంది” అన్నారు మహమ్మదీయమిత్రులు.

“శరీరాన్ని చూడడం కా దిక్కడ విషయం. అవసర మైనప్పుడు యే ఆచార్యనమా—అంటే బుర కాలూ, మేలిముసుగులూ—ఇలాంటి వేటి లేకుండా స్త్రీ వీధిలోకి—నలుగురిలోకి రావడంవల్ల అభిజాత్యా నికి గాని, మర్యాదకి గాని, కీలానికి గాని భంగం కలగదు. గోషా లేకపోవడంవల్ల యితరస్త్రీలు చెడి పోతున్నారా?” అని టొకాయించి అడిగేరు బ్రాహ్మీలు.

“గోషా లేకపోవడంవల్ల ఇతరస్త్రీలు చెడిపోతున్నారా? అంటే దానికి జవాబు చెప్పవలసిన పూచీ నాకు లేదు; గాని స్త్రీల కిలరక్షణకి గోషా అవసరం. ఈసిద్ధాంతాని కిక తిరుగు లేదు” అని దొరగారు ఝాడించి చెప్పేరు.

“స్త్రీని పురుషుడిలా అనుమానించడంలో నీతిలేదు. స్త్రీని గురించి పురుషు డెంత వాక్యంయమం చేస్తే అంత మంచిది” అన్నాను నేను.

ఎవరూ ఏమీ మాట్లాడలేదు. నామాటలికి వ్యాఖ్యానం ఆవసర మని తోచింది నాకు.

“అస లీ చర్చలోనే స్వారస్యం లేదు. గోషాస్త్రీలకి చెందిన పురుషులు అది మాకులాచారం అని పూరుకుంటే తగవు తొక్కిపోతుంది. వివరాలు తప్పడం మంచిది కాదు. ఏమంటే? స్త్రీ వీధిలోకి వస్తేనే—

“అసలు శీలవైఖ్యం అంటే యేమిటో మీకు బోధపడలే దన్నమాట”

“బోధపరచండి”

“నాభార్య వీధిలో వెడుతూ వుంటుంది. మీ రామె కేసి చూస్తారు. మీ చూపుల్లో దురుద్దేశం వుండకపోవచ్చు. ఏభావమూ కూడా లేకపోవచ్చు. అయినా మీ కళ్లు నా భార్యమీద పడ్డాయంటే నా మానాభిమానాలు గంగలో కలికా యన్నమాట”

ఇది సంగతి. వరపురుషుని కళ్లబడికే స్త్రీ మృతశీల అయిపోతుంది.

పురుషుని హృదయదౌర్బల్యాని కింతకంటే నిదర్శనం ఆక్కర లేదు. స్త్రీని గురించి పురుషుని మండే నికృష్టాభిప్రాయాల కిది మేరువుపూను.

పురుషుని శీలకంటే స్త్రీశీలం చాలా నిశితం అయింది. వెనకటికి మనవాళ్లు స్త్రీల శీలాన్ని గురించి అతి బాగ్రత్తగా రక్షణోపాయా లేర్పరిచా రంటే అది సంఘంలో స్త్రీకిగల ప్రాముఖ్యానికి నిదర్శనం; గాని యిదేమిటి? ఇది నడమంతరం. ఇది స్త్రీయొక్క దౌర్బల్యప్రయోగి—అథవా, వైఖ్యోన్ని గుర్తించిన సిద్ధాంతం కాదు.

వోక అబద్ధాన్ని కమ్ముకోవా లంటే నూరు అబద్ధా లాదాలి. అలాగే స్త్రీజాతికి—సంఘసభ్యులకి వేరుపురు గైన గోషాని సమర్థించా లంటే యిలాంటి అసభ్యసిద్ధాంతా లేన్నేనా చూపించాలి.

ఇంతకీ స్త్రీ తన శీలాన్ని కాపాడుకోవా లంటే అది ఆమె యిచ్చలోనే వుంది. పురుషుని వశ్రోపాయాలలో లేదు.

మానవతి కాని స్త్రీ గోషాలో బంధింపబడివుండినీ అక్రమసుఖాలు పొందగలదు. గోషాస్త్రీలలో కొందరు శీలాన్ని చెరుచుకున్నంతుకు కోర్టుకొద్దాలో మంచి నిదర్శనా లున్నాయి.

గోషా శాస్త్రీయం కాదు. మతాచారం కాదు. సార్యజనికం కాదు. ధారావాహికం కాదు. కొద్ది తరాలనుంచి మాత్రమే కొన్ని కులాల్లో మాత్రమేవుంది.

గోషా, స్త్రీల వరపురుషేచ్ఛకి ప్రతిబంధకం కాలేకపోవడం అలా వుండగా ఆకులాల పురుషులలో కొందరికి కాంతోవ్యామోహం ఉ త్తరంగితం కావడానికి బాగా వుపకరిస్తోంది.

పురుషునికి కంటే స్త్రీలకి కామం యెనిమిది రె ట్లెక్కు వంటే వొప్పుకుంటాను; గాని సంయమం పదహారు రె ట్లెక్కువ.

పశుకృత్యంలో పురుషునికి కంటే స్త్రీకి చోరవతిక్కువ. వలపుసికావం పురుషుని మొగంమీద చిందులుతోక్కినంతలోరగా స్త్రీ ముఖంమీద అంకితం కాదు.

నీతినియమాలకి స్త్రీ కట్టుబడి వున్నంత దృఢంగా పురుషుడు కట్టుబడి వుండలేడు.

పురుషుడు సంఘానికి బడుస్తూ, నీతికి జంకుతూ, నియమానికి లొంగుతూ, ధర్మానికి షెర్కా, సభ్యులకి ద్రోహీ, లజ్జకి దూరమూ కాకుండా వుంటే స్త్రీ దేవీగా వుంటుంది.

శరీరం అమ్మకునే వేళ్ళగూడా "ఏ మమ్మా" అంటే "ఏం నాయనా?" అంటుంది.

ఈశాబ్దిలో గూడా మనలో ఈ ఆచారం కలవారిలో మా ర్షేమీ కలిగినట్లు లేదు. ఇంగ్లీషు కూడా వారి కళ్ళకి వెలుగు కలిగించలేకపోయింది.

ఇప్పుడు మనలో స్త్రీలను గురించి ధర్మానుగత మైన అభిమానంకంటే ప్రబోధబహుళ మైన నటన యెక్కువగా వుంది.

ఇది పోవాలి. ఇది వున్నంత కాలమూ మనకి సభ్యులలేదు.

మల్లిక

య డ వి ల్లి రా మ మూ ర్తి గా రు

ప్రణయవికసితహృదయమార్గమ్మునందు
 నిరుపమవినూత్న భావచంద్రికలువిరియ
 దళముదళమున సగవుసాంపులునటింప
 విమలముఖసీమ మోదిబాష్పములువొడమ
 నలరుమల్లిక మత్ప్రియురాలువోలె.
 బాష్పముల భావసంపదచెలంగు
 తలపుతెరలోనఁ బ్రణయసుందరినటించు
 బండువెన్నెలతెరలోనఁ బ్రకృతితోమ
 లేజివురుకావితెరను మల్లికహాసించు.
 తరళరదనాలఁదూగు కొందఱుఁతోడ
 బెదవిదులకించు చిరునవ్వు వెలుఁగుతోడ
 ప్రణయిసీముఖకాంతిసౌభాగ్యమట్లు
 బాష్పములలోని మాక్తికప్రభలతోడ
 వెలదివెన్నెలఁ దొలకాడు వెలుఁగుతోడ
 మల్లికాశుభ్రకాంతులు మల్లడించె.
 కోమలములై న చిరువ్రేలికొనలమీటి
 చిందువిరహిణి కన్నీటిచినుకులచటఁ
 గరముపెంపొందు పల్లవాగ్రములుమీటి
 చిందుమల్లిక క్రొమ్మంచుచినుకులిచట.
 పిల్ల తెమ్మరఁగదలి యీమల్లెపూవు
 తడవతడవకుఁ గమ్మనెత్తావిఁజెల్గు

బ్రణయతాపాన వడవడవడకీయడరి
 వేడియూర్పులుపుచ్చెడు వెలదివోలె.
 అగ్గలమ్మగువిరహమ్ము నావలేక
 సిగ్గుచే మోము పయ్యెదచెఱఁగులోన
 డాఁచికన్నీరువిడచు మిటారవోలె
 కావించివురాకులోన మొగమ్ముడాఁచి
 మంచుబొట్టులురాలు నీమల్లెపూవు.
 * * *
 మధురహృదయమ్ము రెంటసామ్యమ్ముగాడే
 వెఱిమల్లియ తనయంత విరిసిమురిసి
 కడలఁగ్రొవ్వాడి వలపులఁగడలుకొలిపి
 మృదులహృదయము ప్రియునకర్పించురీతి
 మోమువిరియంగఁ దనయంతముద్దరాలు
 కడకఁగ్రొవ్వాడి వలపుచక్కగరచించి
 మృదులహృదయము ప్రియునకర్పించుగాడె.
 తీర్చిదిద్దని నాదుహృత్ప్రీతిమఁజొచ్చి
 యచటనేమూలనోరేగి యడఁగిపోవు
 ప్రేయసీప్రేమసందేశవీచులట్లు
 గాటముగనల్లికొన్న యీకాననమున
 నెచటనోవీచితృటిలోన నిగిరిపోవు
 మల్లికావాసనల మందమారుతములు.